

## A-G adviseert Hoge Raad wettelijke vermogensmix ongeldig te verklaren

**A-G Niessen: De vermogensmix in de box 3-heffing vanaf 2017 is in strijd met het recht van eigendom en het gelijkheidsbeginsel, omdat deze niet is gebaseerd op de werkelijke samenstelling van het belegd vermogen en dient daardoor buiten werking te worden verklaard.**

Een man bezat in 2017 een vermogen van € 1 miljoen dat voor 80% was belegd in spaargeld met een lage rente. Hij werd volgens de wet verondersteld voor slechts 21% in spaargeld tegen een forfaitair rendement van 0,03% te beleggen en voor het overige in ander vermogen tegen een forfaitair rendement van 5,69%. Deze fictieve zogenoemde 'vermogensmix' resulteerde in een veel hogere belastbare opbrengst dan de opbrengst die hij werkelijk had genoten. De man ging in bezwaar, beroep en vervolgens in cassatie en voerde aan dat de 'vermogensmix' leidt tot een heffing die in strijd is met het recht van eigendom (art. 1 Eerste Protocol EVRM) en het gelijkheidsbeginsel (art. 14 EVRM).

De A-G is het met de man eens. Belastingplichtigen worden door de vermogensmix niet aangeslagen

op basis van de werkelijke verdeling van hun vermogen, waardoor geen sprake is van een heffing naar het genoten inkomen. De vaststelling van de heffingsgrondslag is ook discriminerend, doordat grote ongelijkheid optreedt in de

» Regeling op stelselniveau in strijd met recht van eigendom en gelijkheidsbeginsel «

belastingheffing van gelijke gevallen. De doelmatigheidsvoordelen voor de staat wegen niet op tegen de schendingen van verdragsrechten. De regeling is op stelselniveau in strijd met het recht van eigendom en het gelijkheidsbeginsel. De rechter moet de vermogensmix niet toepassen wegens strijd met het EVRM en het overige van de box 3-heffing wel toepassen. De conclusie strekt tot gegrondverklaring van het beroep in cassatie en verwijzing van de zaak naar een andere rechtbank ter verdere behandeling. ◀

Bron: Parket bij de Hoge Raad, 1 november 2021, ECLI:NL:PHR:2021:1019

## Inhoud

### Financiële planning

- Hof: Hypotheekrente-af trek bij economische eigendom woning ex-partner ..... 2
- Pensioen in eigen beheer afgekocht via onzakelijke leningen ..... 2
- Grond kan negatieve waarde hebben in box 3 3
- Dispositievereiste vervalt bij beroep op vertrouwensbeginsel informatie over revisierente ..... 3

### Bedrijf

- Holding moet einde fiscale eenheid aannemelijk maken ..... 4
- Bv is gevestigd waar de bestuurlijke eindverantwoordelijkheid en instructiebevoegdheid ligt ..... 4
- Btw bij eenmalige dienst ineens verschuldigd 5
- Aftrek voorbelasting ondanks nakomende facturering ..... 5

### Personeel

- Bewijslast dienstbetrekking bij aanvraag uitkering ligt bij werknemer ..... 6
- Saldo levensloopregeling belast als loon ..... 6
- Directeur ontslagen wegens fraude door ondergeschikte ..... 7
- Ontbinding arbeidsovereenkomst door weigering gebruik mondkapje ..... 7

### Rechten en plichten

- Toch recht op kostenvergoeding ook al wordt deze door een derde betaald ..... 8
- Immateriële schadevergoeding; ook financiële belang nevenvorderingen speelt rol ..... 8



## Hof: Hypotheekrente-aftrek bij economische eigendom woning ex-partner

**Hof: Indien aannemelijk is dat de ex-partner van de eigenaar van een woning gedeeltelijk de kosten voor zijn rekening neemt en de daarmee corresponderende waarde van de woning hem aangaat, is sprake van economische eigendom die recht geeft op de eigenwoningregeling.**

Een man ging op 14 augustus 2012 met een vrouw een notarieel samenlevingscontract aan. Zij woonden tot 19 december 2015 samen in een woning, waarvan de vrouw volledig juridisch eigenaar was. In het samenlevingscontract stond dat de man een aandeel van 38% in de woning zou kopen en de daarmee corresponderende hypotheekrentelasten zou dragen. Deze overdracht vond echter nooit

plaats. Wel stonden twee van de drie hypotheekrentelasten op naam van de man. Op 19 december 2015 verliet de man de woning en werd het notarieel samenlevingscontract ontbonden. De vrouw koos in haar aangifte IB 2015 niet ervoor het gehele kalenderjaar als partner van de man te worden aangemerkt. De man gaf in zijn aangifte IB 2016 negatief inkomen uit eigen woning op. De inspecteur weigerde de aftrek van financieringskosten over 2016. De man ging vervolgens in (hoger) beroep. In geschil is of de man in 2016 recht heeft op aftrek van financieringskosten voor de eigen woning. De inspecteur vond van niet, omdat de woning voor de man geen eigen woning was in 2016. Volgens het Hof maakte de man echter aannemelijk dat hij economisch

eigenaar was voor 38%, omdat hij voor 38% in de financieringslasten bijdroeg en daardoor de

» Bijdragen in financieringslasten leiden tot economisch eigendom «

waardeveranderingen van de woning hem grotendeels aangingen. Ingevolge de echtscheidingsregeling in de eigenwoningregeling mag de man gedurende twee jaar na vertrek uit de eigen woning dan de woning en de lasten als eigenwoninginkomen opgeven. ◀

Bron: Hof Arnhem-Leeuwarden, 19 oktober 2021, ECLI:NL:GHARL:2021:9804

## Pensioen in eigen beheer afgekocht via onzakelijke leningen

**Hoge Raad: Door onzakelijke leningen te verstrekken aan de dga kan afkoop van pensioen door de pensioen-bv aan de orde zijn.**

Een pensioen-bv verstrekke in 2015 leningen aan haar dga. Het pensioen in eigen beheer was in het kader van de uitfasering bevroren. De inspecteur constateerde dat de dga ook nog een eigen onderneming dreef, die een negatief eigen vermogen had. Daarnaast had de eigen woning van de dga maar een zeer beperkte overwaarde. De Belastingdienst geloofde daarom niet dat de bv haar vordering op de dga kon

innen. Feitelijk had de bv een deel van het pensioen uitgekeerd aan de dga. Gezien haar financiële positie kon de bv daarom niet

» De leenvordering van de bv op haar dga was niet volwaardig «

langer aan haar verplichtingen voldoen. De leenvordering van de bv op haar dga was derhalve niet volwaardig. De leningen zouden door een derde nooit zijn verstrekt, waardoor sprake was

van onzakelijke leningen. Dit leidde volgens de inspecteur, de rechtbank en het hof dat sprake was van een (gedeeltelijke) afkoop van pensioen. Door het verstrekken van deze onzakelijke leningen had de bv het pensioen in feite deels uitgekeerd aan de dga. De Hoge Raad was het eens met dit standpunt en verklaarde het cassatieberoep zonder motivering ongegrond op grond van artikel 81 RO. Er zou geen sprake zijn van beantwoording vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht. ◀

Bron: Hoge Raad, 22 oktober 2021, ECLI:NL:HR:2021:1588

## Grond kan negatieve waarde hebben in box 3

**Rechtbank Noord-Nederland: Het systeem van box 3 sluit niet uit dat een perceel een negatieve waarde kan hebben, indien sprake is van een saneringsverplichting.**

Een man was eigenaar van een perceel vervuilde grond. Dit perceel behoorde tot zijn ondernemingsvermogen. In 2011 staakte de man zijn onderneming, waarop het perceel naar zijn privévermogen overging. De man had geen waarde toegekend aan het perceel. In 2013 kreeg hij een offerte voor het saneren van het perceel van een sloopbedrijf. Het sloopbedrijf vroeg een vergoeding van € 6,3 miljoen voor het saneren. In gesaneerde staat bedroeg de waarde

van het perceel € 210.000. De man trok de saneringskosten af van de waarde van het perceel en gaf het perceel tegen een waarde van nihil aan in box 3. De Belastingdienst ging niet akkoord. In geschil was of het perceel een negatieve waarde heeft. De man stelde dat het perceel tegen een negatieve waarde moet worden aangegeven in box 3, omdat de waarde van de grond in gesaneerde staat moet worden verminderd met de saneringskosten. De inspecteur stelt dat het perceel niet tegen een lagere waarde dan nihil in aanmerking kan worden genomen. De rechtbank overweegt dat de Wet inkomstenbelasting 2001 geen antwoord geeft op de vraag of een bezitting in box 3 een negatieve waarde kan hebben. De rechtbank is echter van oordeel dat de wetssystematiek niet

uitsluit dat een bezitting een negatieve waarde heeft. Een potentiële koper zal rekening moeten houden met het feit dat de grond vervuild is. In de toekomst kan de overheid hem bovendien misschien

» In de toekomst kan overheid verplichten tot grondsanering «

verplichten om de grond te saneren. Een waardedruk van 10% van de begrote saneringskosten (€ 625.000) acht de rechtbank aannemelijk. ◀

Bron: Rechtbank Noord-Nederland, 20 oktober 2021, ECLI:NL:RBNNE:2021:4671

## Dispositievereiste vervalt bij beroep op vertrouwensbeginsel informatie over revisierente

**Hoge Raad: Bij een beroep op het vertrouwensbeginsel bij onjuiste informatie van de Belastingdienst over heffing van revisierente bij afkoop van een lijfrente mag hetgeen méér wordt geheven dan bij juiste wetstoepassing het geval zou zijn, niet worden geheven.**

Een man sloot in 1989 een lijfrenteverzekering af met als einddatum 2015. Hij won in 2015 informatie in over afkoop van de lijfrenteverzekering. Dat deed hij door de website van de Belastingdienst te raadplegen. Daarop was vermeld dat men over de afkoop van een lijfrenteverzekering die is afgesloten vóór 16 oktober 1990 geen revisierente hoeft te betalen. Vervolgens kocht de man

in 2015 de lijfrente af, waarna de inspecteur 20% revisierente voor het gedeelte van de aanspraak waarop de wet IB 2001 van toepassing was, in rekening bracht. Rechtbank en Hof waren het met de man eens dat sprake was van opgewekt vertrouwen. Het Hof oordeelde dat

» De Hoge Raad gaat om ten opzichte van zijn arrest uit 1979. «

de Belastingdienst zijn voorlichtende taak onbelemmerd moet kunnen vervullen, maar dat in dit geval aan het dispositievereiste ('daarenboven geleden schade') is voldaan door de revisierente die is verschuldigd.

De Hoge Raad is het niet eens met het oordeel van Hof Den Haag. De revisierente die de Belastingdienst in rekening brengt, is niet aan te merken als 'daarenboven geleden schade'. De Hoge Raad laat de hofuitspraak toch in stand en laat het dispositievereiste vallen. De Hoge Raad gaat hierbij om ten opzichte van zijn arrest uit 1979 inzake het dispositievereiste. Als de belastingplichtige, afgaande op onjuiste informatie handelingen verricht of nalaat waardoor een hoger bedrag van hem wordt geheven dan hij op basis van die informatie meende te moeten betalen, brengt het vertrouwensbeginsel mee dat het meerdere niet van hem mag worden geheven. ◀

Bron: Hoge Raad, 5 november 2021, ECLI:NL:HR:2021:1654



## Holding moet einde fiscale eenheid aannemelijk maken

**Rechtbank Den Haag: De FE-moeder moet aannemelijk maken dat de fiscale eenheid is verbroken door aandelenvervreemding of het anderszins niet langer aan de eisen van een fiscale eenheid voldoen.**

Een holding hield alle aandelen in een werkmaatschappij die een onderneming exploiteerde. De dga van de holding verrichtte alle werkzaamheden voor de holding en de werkmaatschappij. De holding deed aangifte vennootschapsbelasting (VpB) als moedermaatschappij van een fiscale eenheid (FE). De dga, de holding en de werkmaatschappij vormden tot 18 oktober 2007 een FE voor de omzetbelasting

(OB). Na een boekenonderzoek legde de Belastingdienst de holding navorderingsaanslagen vennootschapsbelasting en naheffingsaanslagen omzetbelasting op. De holding ging vervolgens in bezwaar en beroep. Zij stelt onder meer dat de inspecteur geen aanslagen had mogen opleggen aan de FE. De holding meent geen btw-ondernemer te zijn, waardoor evenmin sprake is van een FE voor de btw. De bv stelt nog dat de financiële verwevenheid tussen de holding en de werkmaatschappij ontbreekt en tot slot dat de FE VpB ook is geëindigd. De holding zou namelijk 50% van de aandelen in de werkmaatschappij hebben vervreemd. Rechtbank Den Haag

verwerpt het standpunt dat de holding geen ondernemer is. De dga is in dienst bij de holding en de holding stelt de dga ter beschikking aan de werkmaatschappij. Daarmee handelt de holding als btw-ondernemer. Dat de dga geen deel meer uitmaakt van de FE, doet daar niets aan af. De rechtbank oordeelt dat de holding de vervreemding van de aandelen in de werk-bv niet aannemelijk maakt, nu er geen overeenkomst tot overdracht of notariële akte van aandelenoverdracht wordt overgelegd. De FB is derhalve blijven voortbestaan. ◀

Bron: Rechtbank Den Haag, 5 oktober 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:11213 en ECLI:NL:RBDHA:2021:11216

## Bv is gevestigd waar de bestuurlijke eindverantwoordelijkheid en instructiebevoegdheid ligt

**Rechtbank Gelderland: Een lichaam is voor verdragsdoeleinden daar gevestigd waar de eindverantwoordelijkheid voor de kernbeslissingen worden gedragen en van waaruit instructie wordt gegeven aan de binnen dat lichaam werkzame personen.**

Een bv had als enig aandeelhouder een stichting. Een man was enig bestuurder van de stichting en hij hield alle aandelencertificaten in de bv. Het bestuur over de bv lag bij drie statutaire bestuurders in Luxemburg. Deze bestuurders handelden op instructie van de man en zijn belastingadviseur, werden gevrijwaard voor

aansprakelijkheid en zouden terugtreden als bestuurder op eerste verzoek van de man. In geschil is of de bv in Nederland of in het buitenland is gevestigd. De rechtbank overwoog dat de bv bij wetsfictie volgens Nederlands recht gevestigd is in Nederland, maar dat de bv tevens volgens Luxemburgs recht gevestigd is in Luxemburg. Omdat sprake is van een dubbele vestigingsplaats is het belastingverdrag bepalend voor de vestigingsplaats. In dit geval is de staat waarin de werkelijke leiding ligt de staat waar de bv is gevestigd. Daarvoor moet worden gekeken naar de staat waar de kernbeslissingen worden genomen over de activiteiten van de bv. Dat is de plaats waar de eindverantwoordelijkheid voor deze

beslissingen ligt en van waaruit instructie wordt gegeven aan het personeel van de bv. De inspecteur dient aannemelijk te maken dat de werkelijke leiding niet door het statutaire bestuur, maar door een ander wordt uitgeoefend. De rechtbank is van oordeel dat de inspecteur aannemelijk maakte dat de kernbeslissingen in Nederland werden genomen. De feiten en omstandigheden wezen op een feitelijke vestigingsplaats in Nederland: de man en diens belastingadviseur namen de kernbeslissingen. De formele bestuurders zorgden voor de uitvoering van die beslissingen. ◀

Bron: Rechtbank Gelderland, 1 juli 2021, ECLI:NL:RBGEL:2021:3388

## Btw bij eenmalige dienst ineens verschuldigd

**EU HvJ: Bij betaling in termijnen van de vergoeding voor een eenmalige dienst dient de btw in het jaar waarin de dienst is verricht ineens en in zijn geheel te worden voldaan.**

Een Duitse participatiemaatschappij verleende aan een GmbH bemiddelingsdiensten in verband met de verkoop van een perceel aan een derde. De vergoeding voor deze diensten bedroeg € 1 miljoen. De GmbH moest dit bedrag in jaarlijkse termijnen van € 200.000 betalen. De Duitse participatiemaatschappij droeg de btw over elk termijnbedrag af in het jaar van ontvangst van de betaling. De Duitse belastingdienst

stelde dat de Duitse vennootschap de btw geheel en ineens had moeten voldoen in 2012. In dat jaar waren immers de bemiddelingsdiensten verricht. Het Bundesfinanzhof stelde het EU Hof van Justitie hierover twee prejudiciële vragen. De eerste was of op grond van de regeling voor opeenvolgende afrekeningen de btw, die ziet op een eenmalige dienst die in termijnen wordt betaald, niet op het moment van de prestatie (2012) ineens behoeft te worden afgedragen. De tweede prejudiciële vraag betrof de vraag of sprake is van een niet-betaling voor zover sprake is van nog niet betaalde termijnen en de nationale

wet voorziet in een herziening. De eerste vraag beantwoordt het EU HvJ ontkennend. Een eenmalige verrichting van een dienst die in termijnen wordt vergoed, valt niet onder de regeling voor opeenvolgende afrekeningen en de btw dient dus ineens in het jaar van dienstverrichting te worden voldaan. De tweede vraag wordt eveneens ontkennend beantwoord. Het uitblijven van de betaling van een termijnbedrag is niet aan te merken als een niet-betaling van de prijs die de heffingsmaatstaf verlaagt. ◀

Bron: Hof van Justitie van de EU, 28 oktober 2021, ECLI:EU:C:2021:880

## Aftrek voorbelasting ondanks nakomende facturering

**EU HvJ: Het feit dat een factuur wordt uitgereikt na het tijdvak waarin de levering plaats had, verhindert aftrek van voorbelasting niet.**

Een Franse SAS kocht in 2012 productieapparatuur van een Roemeense SRL. De SAS stelde deze apparatuur ter beschikking aan de SRL voor gebruik bij de vervaardiging van goederen die later aan de SAS zouden worden geleverd. Daarom bleef de apparatuur in Roemenië. De SRL stelde in 2012 een factuur inclusief btw op met betrekking tot de goederenlevering. Toen de SAS de btw wilde aftrekken als voorbelasting, weigerde de Roemeense inspecteur deze aftrek. De reden was dat de factuur niet voldeed aan de wettelijke

voorschriften. Vanwege een fusie van de SAS met een andere SAS in 2014 crediteerde de SRL de oude facturen en stelde voor dezelfde aankopen nieuwe facturen op. Daarop vroeg de nieuwe SAS in 2015 om aftrek van de gefactureerde btw. Dit weigerde de Roemeense inspecteur, omdat de aftrek van de btw al eerder was aangevraagd en de goederenlevering in 2012 in plaats van 2015 had plaatsgevonden. Desgevraagd oordeelt het EU HvJ in de eerste plaats dat alleen dan een teruggaafverzoek van een buitenlandse ondernemer mag worden geweigerd, als de factuur dusdanige gebreken vertoont dat de gegevens om een teruggaafverzoek te staven, ontbreken. In de tweede plaats oordeelt het EU HvJ dat de

omstandigheid dat de levering van goederen in een eerder tijdvak plaats had dan het tijdvak waarin is gefactureerd, geen beletsel is voor aftrek van voorbelasting. Tot

» Alleen geen vooraf trek bij ernstige factuurgebreken ◀

slot oordeelt het EU HvJ dat het uitreiken van een nieuwe factuur na annulering van een eerdere factuur ter zake van dezelfde reeds verrichte levering het recht op teruggaaf van btw onverlet laat. ◀

Bron: Hof van Justitie van de EU, 21 oktober 2021, ECLI:EU:C:2021:870





## Bewijslast dienstbetrekking bij aanvraag uitkering ligt bij werknemer

**Rechtbank Rotterdam: Degene die een uitkering op grond van de werknemersverzekeringen aanvraagt, dient te bewijzen dat sprake is van een dienstbetrekking.**

Een man vroeg na 104 weken van ziekte een WIA-uitkering aan bij het UWV. Daarvóór was aan de man een ZW-uitkering door het UWV toegekend. Het UWV wees zijn aanvraag af, omdat de Belastingdienst niet bekend was met een dienstbetrekking van de man en er geen premies werknemersverzekeringen waren afgedragen. Het UWV was van mening dat geen sprake was van een privaatrechtelijke dienstbetrekking die zich kenmerkte door de kenmerken gezag, loon en arbeid. Omdat bij de Belastingdienst geen dienstverband bekend was, was er geen loon

uitbetaald en waren er geen premies voor de werknemersverzekeringen afgedragen. Voorts was er geen sprake van een regulier dienstverband op basis waarvan de man als werknemer kon worden betiteld, aldus het UWV. De man ging in beroep. De man verwees allereerst naar de gronden die in de bezwaarprocedure waren aangevoerd en verzocht de rechtbank om deze gronden als herhaald en ingelast te beschouwen. De rechtbank oordeelde dat nu het UWV hierop gemotiveerd was ingegaan en de man niet nader onderbouwde waarom het UWV hiermee niet kon volstaan, kan het enkele verzoek tot herhaling en verwijzing niet leiden tot het daarmee door de man beoogde resultaat. Deze verwijzing slaagt dan ook niet. Rechtbank Rotterdam oordeelt dat de bewijslast bij een aanvraag van een uitkering ten aanzien van het

bestaan van een privaatrechtelijke dienstbetrekking bij de man ligt. Aangezien de stukken die de man overlegde niet aannemelijk maakten

» Uit overgelegde processtukken was dienstbetrekking niet aannemelijk geworden. «

dat hij loon had ontvangen en premies werknemersverzekeringen waren afgedragen, was daardoor geen sprake van een privaatrechtelijke dienstbetrekking. De rechtbank verklaart zijn beroep dan ook ongegrond. ◀

Bron: Rechtbank Rotterdam, 21 oktober 2021, ECLI:NL:RBROT:2021:10233

## Saldo levensloopregeling belast als loon

**CAP: Op 1 november 2021 houden nog bestaande levensloopregelingen op te bestaan. Dit houdt in dat nog aanwezige levensloopsaldi op 1 november 2021 ineens vrijvallen als loon.**

Het Centraal Aanspreekpunt Pensioenen (CAP) meldt dat volgens het per 1 januari 2021 aangepaste overgangsrecht voor levensloopregelingen op 1 november 2021 de waarde in het economisch verkeer van de nog aanwezige levensloopaanspraak, zonder toepassing van de standaardloonheffingskorting,

wordt aangemerkt als loon uit tegenwoordige dienstbetrekking van de (gewezen) werknemer. Indien de (gewezen) werknemer op 1 januari 2021 61 jaar of ouder

» Geen toepassing van standaardloonheffingskorting. «

is, wordt de aanspraak echter aangemerkt als loon uit vroegere dienstbetrekking. De uitvoerder

van de levensloopregeling is ter zake van dat loon aangewezen als inhoudingsplichtige. Nu levensloopaanspraken conform het bovenstaande zijn aangemerkt als loon, is het overgangsrecht van artikel 39d Wet LB feitelijk niet meer relevant. Formeel vervalt artikel 39d Wet LB per 1 januari 2022 (zie artikel VIIb van het Belastingplan 2012 tabblad). Het voorgaande is ook toegevoegd aan de V&A met betrekking tot de levensloopregeling. Deze V&A zullen gelijk met artikel 39d Wet LB vervallen per 1 januari 2022. ◀

Bron: Belastingdienst Centraal Aanspreekpunt Pensioenen, 1 november 2021

# Directeur ontslagen wegens fraude door ondergeschikte

**Rechtbank Amsterdam: De directeur die zich zonder nader onderzoek buitensporig laat fêteren door een ondergeschikte ten koste van werkgever, kan wegens ernstig verwijtbaar handelen worden ontslagen.**

Een man was in loondienst als directeur/CFO van een grote rederij. De werkgever ontdekte in oktober 2020 dat de adjunct-directeur, ondergeschikte van de directeur, valsheid in geschrifte had gepleegd en in totaal € 2,5 miljoen had verduisterd. De werkgever liet een forensisch onderzoek uitvoeren, waaruit bleek dat de directeur niet op de hoogte was van de fraude van de adjunct-

directeur, maar zich exorbitant had laten fêteren door de adjunct-directeur zonder nader onderzoek in te stellen. De directeur had op uitnodiging van de adjunct-directeur vluchten gemaakt in een privéjet zonder daarvoor hoeven te betalen. Ook regelde de adjunct-directeur toegangskarten tot de Grand Prix en verbleven ze in een hotel of op een privé-jacht. Ook de familie mocht op kosten van de adjunct-directeur mee. De directeur werd geschorst en de AVA besloot om het statutair bestuurderschap te beëindigen. Op 2 april 2021 verzocht de rederij de kantonrechter om de arbeidsovereenkomst van de directeur te ontbinden, onder andere op basis van verwijtbaar handelen of een

verstoorde arbeidsverhouding. De rederij baseerde zijn verzoek op het forensische (accountants-)onderzoek en op de al langer bestaande onvrede over het functioneren van de directeur. De kantonrechter concludeerde dat de directeur zich niet zo op buitensporige wijze had mogen laten fêteren, maar vragen had moeten stellen en nader onderzoek had moeten doen. Dat hij dit niet heeft gedaan kan de directeur worden aangerekend. De kantonrechter concludeert dat de directeur verwijtbaar heeft gehandeld en dat van de rederij in redelijkheid niet kan worden gevergd dat hij de arbeidsovereenkomst laat voortduren. ◀

Bron: Rechtbank Amsterdam, 17 september 2021, ECLI:NL:RBAMS:2021:5443

# Ontbinding arbeidsovereenkomst door weigering gebruik mondkapje

**Rechtbank Noord-Holland: Een werknemer die zonder geldige redenen weigert een mondkapje te dragen en zich negatief uitlaat op social media kan ontbinding van de arbeidsovereenkomst tegemoetzien.**

Een vrouw was in dienst bij een werkgever als officemanager. Op 29 september 2020 deelde de werkgever mede dat vanwege de coronacrisis het dragen van een mondkapje op de werkvloer verplicht werd. Per 1 december 2020 voerde de landelijke overheid de verplichting in om in alle publieke binnenruimten een mondkapje te dragen. Op 3 december 2020 constateerde de directeur dat de vrouw op haar werk verscheen zonder een mondkapje. De directeur sprak de vrouw daarop aan en vroeg haar om een mondkapje te dragen.

De vrouw weigerde dat met als reden dat zij om gezondheidsredenen geen mondkapje kon dragen. Dit kon zij echter niet onderbouwen. Begin december 2020 plaatste de vrouw een bericht op Facebook, waarin zij haar ontevredenheid uitte over de werksituatie. Er ontstond een werksfeer waarin onder meer haar leidinggevende zich aangevallen en beledigd voelde door de vrouw en de vrouw zich geïntimideerd en gediscrimineerd voelde. Op 14 december 2020 meldde de vrouw zich ziek. Op 21 december 2020 meldde ze zich weer beter om vanaf dat moment thuis te werken. Na vergeefse mediationpogingen verzocht de werkgever de arbeidsovereenkomst te ontbinden. De rechtbank stelt vast dat werkgever bevoegd is om een mondkapjesverplichting op te leggen in navolging van de landelijke richtlijnen.

Vaststaat dat de arbeidsverhouding duurzaam en onherstelbaar is verstoord en dat het vertrouwen is weggevallen door de

» Werkgever is bevoegd mondkapjesplicht op te leggen. ◀

uitlatingen van de vrouw op Facebook en het niet-onderbouwen van de medische bezwaren van een mondkapje. Na de mislukte pogingen van werkgever om de arbeidsrelatie middels mediation te herstellen, is ontbinding op zijn plaats. ◀

Bron: Rechtbank Noord-Holland, 21 september 2021, ECLI:NL:RBNHO:2021:8121



## Toch recht op kostenvergoeding ook al wordt deze door een derde betaald

**Hoge Raad: Er is sprake van proceskosten en dus recht op proceskostenvergoeding bij een gegrond beroep, ook al komen alle kosten van beroep voor rekening van een derde zoals een verzekeraar.**

Een man was gewond geraakt bij een ongeval. De verzekeringsmaatschappij van de aansprakelijkgestelde partij erkende de aansprakelijkheid. Vooruitlopend op een definitieve schaderegeling verstrekke zij vanaf 2012 aan de man voorschotbetalingen op de uiteindelijk uit te keren schadeloosstelling. Bij de regeling ter finale afwikkeling van de schadeclaim kwam de man met de verzekeringsmaatschappij een belastinggarantie overeen, op grond

waarvan de verzekeringsmaatschappij alle (eventuele) over de schadevergoeding verschuldigde IB/PVV en alle aan bezwaar en beroep verbonden kosten voor haar rekening zou nemen. Het Hof verklaarde het hoger beroep van de man gegrond, maar kende geen proceskostenvergoeding toe. De man had immers geen kosten, omdat deze voor rekening van de verzekeraar kwamen op grond van de belastinggarantie. De Hoge Raad vernietigt het vonnis van het Hof. Aan toekenning van een proceskostenvergoeding staat volgens de Hoge Raad niet in de weg dat de man met een derde heeft afgesproken dat deze de proceskosten voor zijn rekening neemt. ◀

Bron: Hoge Raad, 5 november 2021, ECLI:NL:HR:2021:1653

## Immateriële schadevergoeding; ook financiële belang nevenvorderingen speelt rol

**Hof Arnhem-Leeuwarden: Bij het bepalen of sprake is van een 'zeer gering financieel belang' (€ 15 of minder) en dus de vraag of er een immateriële schadevergoeding aan de orde is, telt ook het financiële belang van nevenvorderingen mee.**

Een man voldeed op aangifte een bedrag aan bpm. Bij uitspraak op bezwaar verleende de Inspecteur een teruggaaf van bpm aan de man van € 455. Tevens vergoedde de Inspecteur € 10 aan belastingrente. De Inspecteur kende voorts een kostenvergoeding voor de behandeling van het bezwaar van € 254 toe. In beroep oordeelde de rechtbank dat de rente diende

te worden vastgesteld op € 13,46. Aangezien dit bedrag lager is dan € 15 zou de man geen recht hebben op een immateriële schadevergoeding. Hof Arnhem-Leeuwarden oordeelt echter dat bij het bepalen of sprake is van een 'zeer gering financieel belang' (€ 15 of minder) ook het financiële belang dat is gemoeid met nevenvorderingen zoals schadevergoeding wegens rentederving, proceskostenvergoeding en vergoeding van immateriële schade in aanmerking moet worden genomen. De man had aldus recht op een immateriële schadevergoeding van € 5.000 voor een overschrijding van (afgerond) 59 maanden. ◀

Bron: Hof Arnhem-Leeuwarden, 19 oktober 2021, ECLI:NL:GHARL:2021:9812

## Colofon

### Hoofredactie

mr. J.R. (Jeffrey) Beijnon RB REP

### Uitgever

N. Jobben

### Coördinatie

drs. R.A.H. (Raymond) Barkman

### Redactie

Postbus 152, 1000 AD Amsterdam,

e-mail [redactie@nextens.nl](mailto:redactie@nextens.nl),

[www.nextens.nl](http://www.nextens.nl)

### Basisontwerp

Storytelling 2025, Almere

### Druk

Drukkerij Wilco, Amersfoort

### Abonnementen

*Belasting Adviseur* verschijnt

24 keer per jaar. Jaarabonnement

€ 339,90 (excl. btw).

Abonnementen kunnen op elk

gewenst tijdstip ingaan en lopen

automatisch door, tenzij uiterlijk

30 dagen voor de vervaldatum

bij onze Klantenservice wordt

opgezegd.

Ook voor informatie over uw

lopende abonnement kunt u

contact opnemen met onze

Klantenservice: LNRS Data Service BV,

t.a.v. Klantenservice DSG,

Postbus 152, 1000 AD Amsterdam,

telefoon 020-515 95 15,

e-mail [service@nextens.nl](mailto:service@nextens.nl),

[www.nextens.nl](http://www.nextens.nl).

Een adreswijziging kunt u per e-mail doorge-

ven aan [service@nextens.nl](mailto:service@nextens.nl). Uw opgegeven

gegevens kunnen worden gebruikt voor het

toezenden van informatie en/of

speciale aanbiedingen door

LNRS Data Service BV en speciaal

geselecteerde bedrijven. Indien u

hiertegen bezwaar heeft, stuurt

u een briefje naar LNRS Data Service BV,

t.a.v. Adresregistratie,

Postbus 152, 1000 AD Amsterdam

of stuurt u een e-mail naar

[service@nextens.nl](mailto:service@nextens.nl)

### © LNRS Data Service BV

*Belasting Adviseur* is een uitgave

van LNRS Data Service BV.

Auteursrecht voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden

gereproduceerd zonder schriftelijke

toestemming van de uitgever.

ISSN 1872-5694



Neerland  
uitgeversverbond  
Groep uitgevers voor  
vak en wetenschap